

Ο Ανυπόμονος

Μόλις τ' αυγά της ζέστανε η κλώσσα
και τα μικρά ετοιμάστηκε να βγάλει,
ένα πουλάκι εσήκωσε κεφάλι
μες το σόφλι
μιλώντας τέτοια γλώσσα:

«Ως πότε εδώ θα μ' έχουνε κλεισμένο;
Καθόλου δεν μπορώ να περιμένω!
Πες!

Έτσι τον καιρό μου εδώ θα χάνω;
Εγώ έχω κατορθώματα να κάνω!
Κόκορας βέβαια θα 'μαι δίχως άλλο,
λοφίο ψηλό, χρυσά φτερά θα βγάλω.
Τη μέρα και τη νύχτα θα στολίσω,
θα φέρνω την αυγή, μόλις λαλήσω
στο φράχτη, στην αυλή, σε κάθε μέρος,
στρατεύματα τις κότες θα οδηγώ».

Και του 'πε τότε ο κόκορας ο γέρος:
«Στάσου να βγεις παιδάκι μου
απ' το αυγό!»

Ζαχαρίας Παπαντωνίου